

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra DIGTE FRA PARIS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 323. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-stuckenberg02-shoot-idm139929963046048.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Og du kan leve din Tid saa lang,
elske fordi du maa,
Hjærtets Længsel traver sin Gang,
og den kan aldrig forgaa.

Elske og elskes - vidt og bredt
det raaber fra hver en Klode,
elske og elskes - der er kun ét:
falde et Hjærte til Fode!

Og slæber du bag dig Minders Hær,
som aldrig vil sig forbarme,
held dig, om dig banker et Hjærte nær,
som under dig al sin Varme!

324

Og vaagner du en Dag og ser
dit Liv som en tungsindig Sump
og drevet ind mod Breddens Ler
din Ungdom som en ormædt Stump,

dig selv alene i en Egn,
hvor ingen Blomst har Duft for dig,
hvor Natten slaar sin kolde Regn
mod Miles Lyng og ingen Vej,

og vaander i den Moses Dyb
dit Hjærte sig mod Himlens Sol,
og kvæles du af Ufærds Kryb
og mindes du Aprils Viol,

og ser du højt, højt under Sky
en Fugl, der sejler ud og ind
og spejler sig hver Dag paany
i dit forkomne, arme Sind

og tænder med sit vaagne Blik
den Ild, der sluktes i din Sjæl,
- da spænder efter Hjærtets Skik
Guldsporen du paany om Hæl.